

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 р 22/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Слађана Накић Момировић, у предмету предлагача АА из .., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Р4 р 2/19 од 20.09.2019. године, дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача АА из

Образложење

Предлагач је дана 27.06.2019. године, поднео Апелационом суду у Новом Саду приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1923/19.

Апелациони суд у Новом Саду је решењем Р4 р 2/19 од 20.09.2019. године, усвојио приговор предлагача АА и утврдио да је у предмету који се сада налази у Апелационом суду у Новом Саду под бројем Гж1 1923/19 повређено право предлагача на суђење у разумном року. Такође је наложио судији известиоцу у предмету Гж1 1923/19 да у року од 30 дана предузме процесне радње ради окончања поступка у овом предмету и да у даљем року од 15 дана обавести председника Апелационог суда у Новом Саду о предузетим радњама.

Против наведеног решења, предлагач је изјавио жалбу, због битних повреда одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Према одредби члана 17. став 1. истог закона, председник непосредно вишег суда решењем одбацује или одбија жалбу без испитног поступка, или води испитни поступак, а према ставу 2. наведеног члана, жалба се одбацује ако је непотпуна, ако ју је поднело неовлашћено лице, ако је преураћена, неблаговремена, ако се лице одрекло права на жалбу или ако је повукло жалбу, или нема правни интерес за њу, при чему је жалба непотпуна ако није потписана или ако из њене садржине не може да се утврди које решење се побија. Одредбом члана 17. став 3. наведеног закона је прописано да против решења о одбацивању жалбе није дозвољена жалба.

Према стању у списима предмета Апелационог суда у Новом Саду Р4 р 2/19, приговор предлагача је усвојен зато што је поступак у предмету Апелационог суда у Новом Саду са ознаком Гж1 1923/19 покренут дана 14.07.2014. године тужбом Основном суду у Новом Саду поднетом од стране предлагача као тужиоца против туженог „НИС“ АД из Новог Сада ради утврђења да је тужилац у непрекинутом уговорном односу са туженим, на основу важећег Уговора о раду од 16.04.2014. године са Анексима, поништаја одлуке туженог о забрани рада и уласка тужиоца у пословне просторије туженог, поништаја решења о отказу Уговора о раду од 04.04.2014. године, враћања на рад на послове које је тужилац обављао пре доношења решења о отказу и накнаде штете у висини изгубљене зараде, као и уплате доприноса за обавезно социјално осигурање. Поступак у овој правној ствари није окончан због чега је Апелациони суд у Новом Саду решењем Р4 р 2/19 од 20.09.2019. године усвојио приговор предлагача, утврдио да му је повређено право на суђење у разумном року у наведеном предмету, те наложио судији известиоцу у овом предмету да у року од 30 дана предузме процесне радње ради окончања поступка у овом предмету и потом у даљем року од 15 дана обавести председника истог суда о предузетим радњама.

Према члану 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора. У конкретном случају је приговор предлагача усвојен, па у складу са чланом 14. Закона о заштити права на суђење у разумном року, жалба против таквог решења није дозвољена.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносиоци одлуку као у диспозитиву.

Судија

Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић